

rium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores presentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si Dignitatibus, & Canonicis, & Capitulo prædictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisiim ab eadem sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & explesam, ac de verbo ad verbum de Indulso hujusmodi mentionem.

Dat. die 13.
Febr. 1593.
An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 13. Februarii 1593. Pont. nostri Anno secundo.

sed etiam complura indulta, & privilegia, quorum obtentu Judæi se tuebantur, abrogando, eamdem Pauli prædecessoris Constitutionem, adversus illa restituit, ac firmiter observari præcepit, ac demum per alias suas literas eos ab omnibus ditionis temporalis ecclesiastice Civitatibus, Terris, & locis, Urbe Roma, & Ancona exceptis, perpetuo exulare jussit, prout in eorum literis latius continetur.

§. 3. Quæ cum optima suadente ratione à sancta hac Sede emanaverint, ipsi tamen Judæi successu temporis paulatim ab hujusmodi vinculis se eximere attentarunt, & forsan ab aliis Prædecessoribus nostris, qui ut eos ab eorum caligine ad agnitionem verae fidei allicerent, mansuetudinem Christianæ pietatis non denegandam eis censuerunt, aliquas super hoc tolerantias, sive indulta extorserunt. Quibus postmodum contra piam eorumdem Prædecessorum mentem, & intentionem prave abutentes, eo tandem sunt progressi, ut adversus divinas, naturales, humanasque leges, magnis, & gravibus usus pecuniarum, quas præsertim à pauperibus, & egenis exigunt, monopolii illicitis, & sceneratiis pactis, fraudibus, dolis in contrahendo, ac fallaciis, plurimos cives, & incolas ditionis temporalis ecclesiastice, ubi commorantur, misere exhauserint, circumvenerint, bonis spoliaverint, ac tenuis potissimum fortunæ homines, præsertim rusticos, & simplices, non solum ad extremam inopiam, & mendicitatem, sed proximam in servitudinem redegerint, multa præterea, & quidem graviora scelerata, & flagitia, & ipsi commiserint, & perdito cuique, ac nequissimo in facinoribus patrandis suam libertissime operam, & quamcumque potuerunt opem præstiterint.

Sed tamen
Judæi quam
plures indul-
ta, & toler-
rantias adver-
sus prædictas
leges extor-
serunt.

§. 4. Nos igitur his, & aliis gravissimis de causis adducti, hujusmodi nationem à plerisque ex nostris Populis, apud quos experientia docuit eam multo plus detrimenti afferre, quam boni ab ipsa sperari queat, censuimus omnino expellendam, & tamen ne à nobis prorsus ejecta, ad gentes, quæ Christum non norunt, divertat, atque à via salutis reliquiis Israel propheticò ore promisæ longius recedat, eam ab amplioribus quibusdam, aut nobis proximis Civitatibus, ubi facilius legum vinculis, & Judicium severitate in officio contineri possit, duximus non repellendam. Ac proinde nos eorumdem Pauli, & Pii V. Prædecessorum vestigiis inharentes, primum quidem eorum Constitutiones, & literas, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, harum serie approbamus, & innovamus, illisque perpetuae, inviolabilis, & inconcusse firmitatis robur adiicimus.

Hic itaque
Pontifex di-
ctas Pauli IV
& Pii V. Cö-
dit, innovat,
& confirmat.

§. 5. Deinde vero, usu, & re ipsa edociti, quæ eisdem Judæis præter illorum formam, pia, & benigna eorum, qui secuti sunt, Prædecessorum nostrorum indulgentia permisæ fuerunt, ea, ut sperabatur minime profuisse, quinimmo contra mentem concedentium, malitia Judæorum in damnum Christifidelium retorta extitisse, omnia, & qua-

Privilegia
in contrarium
concessa revo-
cat.

CÆCA, & obdurata Hebraeorum perfidia, non solum ingrata est in Dominum, ac Redemptorem humani generis Jesum Christum Dei filium ipsis promissum, & ex semine David secundum carnem natum, sed neque etiam sanctæ Matris Ecclesiæ, ipsorum conversionem patienter expectantis, magnam erga eos misericordiam agnoscit, quinimmo pietati Christianæ pro gratia injuriam reddens, non cessat quotidie tot committere enormes excessus, tot detestanda patrare flagitia in præjudicium ipsorum Christifidelium, qui eos in testimonium veræ fidei, & in memoriam passionis dominice, atque ut tandem resplicant, benigne tolerant, & recipiunt, ut nos gravibus querimonis ea de causa ad nos perlatis impulsis, cogamur pro debito Pastoralis officii opportunum aliquid huic malo remedium adhibere.

Paulus IV.
nonnullas le-
ges Judæis in
Statu Ecclæ-
siastico com-
morantibus
prescripsit.

§. 1. Sane jam pridem fel. record. Paulus Papa Quartus Prædecessor noster per suam sub Dat. pridie Idus Julii Pont. sui Anno primo editam Constitutionem, prudenti ac salubri consilio certas præscriptis leges, quas Judæi in Terris ditionis Ecclesiastice degentes servare tenerentur.

Pius V. ap-
probavit.

§. 2. Easque postmodum rec.mem: Pius Papa Quintus itidem Prædecessor, sub Dat. videlicet tertio decimo Kalen. Maii, Pont. sui Anno primo, non solum innovavit,

1593.

quacumque, si quæ forsan à san. mem. Pio Quarto, Sixto Quinto, & aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, sive de eorum, ut afferitur, mandato in favorem eorumdem Judæorum, tam in Alma Urbe tantum, quam in quibusvis aliis ditionis temporalis Ecclesiasticae Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis degentium, etiam super hoc ipso, ut ubilibet commorari eis liceat, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, vel sub prætextu causæ, & tituli onerosi, etiam vim contractus inducentis, aut alias concessa dicuntur, privilegia, permissiones, Indulta, aut capitula, quorum etiam omnium, & singulorum tenores pro expressis, ac ad verbum insertis habemus, in ea parte, qua prædictis eorumdem Pauli, & Pii V. Prædecessorum, nec non præsentibus nostris literis adversantur, aut ultra illas aliquid concedunt, harum serie revocantes, cassantes, abolentes, & annullantes, irritaque, & nulla decernentes.

Exulareque
principit a to-
to Statu Ec-
clesiastico, pre-
ter quam ab
Urbe Roma,
Ancona, &
Avenione.

§. 6. Hac nostra perpetuo valitura Constitutione præcipimus, & mandamus, ut omnes, & quicunque Judæi utriuslibet sexus, qui in quibusvis ditionis nostræ temporalis universæ Civitatibus, etiam Bononien., & Beneventan. Oppidis, Terris, Castris, & locis, etiam sub eadem ditione consistentium, Baronum, & Domicellorum, quamcumque jurisdictionem, præheminentiam, titulum, insignia, seu exemptionem habentium, ad præsens reperiuntur, debeant omnino, intra tres menses à die publicationis præsentium literarum in Romana Curia facienda numerandos, ex ejusdem ditionis temporalis, & Status Ecclesiastici finibus dissessisse, & aliò commigrasse. Quin potius, tam illos, quam alios, siqui fortasse ad prædictum Statutum accident, jubemus in posterum à tota ditione præfata, non solum nostris, sed etiam perpetuis futuris temporibus sine ulla spe redditus exulare, ita ut quicumq; Judæi, sive peregrini, præsentes, aut futuri, in quavis dictæ ditionis Civitate, Oppido, Terra, vel loco, etiam domicellarum, & Baronum hujusmodi quandocumque post lapsum trium mensum prædictorum inventi fuerint, rebus omnibus solipientur, eaque Fisci juribus applicentur, eorum vero unusquisque, qui æstate, & corpore viribus satis firmis ad eam poenam substinendam reperiatur, ad triremes, quoad vixerit, sit eo ipso damnatus. Idque in toto Statu prædicto ubique servetur (Urbe Roma, & Avenionen. atque Anconian. Civitatibus dumtaxat exceptis) ubi eos, qui ad præsens ibidem, vel alibi intra prædictum Statutum degunt, si ad dictas potius Civitates, quam alio se recipere maluerint, & prædictis de causis, & ad prosequendas cum Orientalibus mercaturæ negotiaciones, & commercia, & quia illos præsertim, qui nostro, & hujus Sedis conspectui proximi sunt, poenæ formidine à maleficis temperatuoros, atque interdum aliquos lumen veritatis facilius agnitueros speramus, censuimus tolerandos.

Statutis locu-
rum, Aposto-
licisque, &

§. 7. Verum his ipsis, quos in tribus tan-
tum prædictis Civitatibus commorati per-

mittimus Universis, & singulis Judæis præcipimus, ut Civitatum prædictarum, in quibus pro tempore habitaverint, Statuta favorem Christianorum concernientia, nec non edicta Ordinariorum, & Magistratum, præcipue vero nostras, ac prædictas Pauli, & Pii V. Prædecessorum, & alias Apostolicas, & canonicas, quæ circa ipsos Judæos aliquid disponunt, Constitutiones inviolabiliter obseruent.

§. 8. Quo circa tam dilectis filiis nostris in Alma Urbe Vicario, & S. R. E. Cameraio, quam aliis universis, & singulis status, & ditionis Ecclesiasticae Civitatum, Oppidorum, & locorum Ordinariis, nec non Legatis, Vicelegatis, Praefidibus, & Gubernatoribus, nunc, & pro tempore existentibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus eorum unusquisque curet, quantum in se est, presentes literas nulla alia à nobis expectata jussione, aut mentis declaratione, debita exequutioni quam primum demandari, ac deinde perpetuo firmiter, & inviolate observari, nec solum quicquam contra illarum tenorem, etiam prætextu haec tenus concessionum Indulorum, permissionum, sive consuetudinum tolerare, indulgere, aut permittere, vel licentias aliquas concedere præsumant, sed contra quoscumque inobedientes, & transgressores omni severitate animadvertant, contradictores per opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo.

§. 9. Non obstantibus præmissis, necnon quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Statutis, & consuetudinibus, etiam juramento &c. roboratis, prævilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, tam per superiori nominatos, quam illos quoscumq; nostros Prædecessores Universitatus eorumdem Judæorum, sive eorum aliquibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & ex quibusvis causis, etiam gravissimis, & urgentissimis, atque onerosis vim contractus solemniter initi, ultro citroque obligatorii inducentibus, tam in genere super præmissis, & super habitando in locis ditionis Ecclesiasticae eis beneficis, & super exercendo quocumque mercaturæ genere, quam in specie iis, qui in tribus prædictis Civitatibus commorantur, seu alias concessis, approbat, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio habenda, aut quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi pro expressis, ac forma ad unguem servata ad verbum insertis habentes, specialiter, & expresse harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, præsentes literas in valuis Basilice Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est publicari, & elapsa termino superiori descripto, eos quos concernunt perinde afficer, ac

1593.
canonicis san-
ctionibus, &
prædictis Pau-
li IV. & Pii V.
Constitu-
bus litigati
declarat.

Exequutores
hujus Consta-
tutionis depu-
tat.

Clausulas de-
rogatorias ap-
ponit.

Formæ publi-
cationis sup-
peditat.

Transumptis que credi ju-
bet.
Dat. P. An. II.
25. Febr.

ac si eorum cuilibet personaliter intimatae fuissent.

§. 1. Illarum quoque transumptis etiam impressis &c. Nulli ergo &c.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominice, Millefimo quingentesimo nonagesimo secundo Kalen. Martii, Pont. nostri Anno secundo.

L III.

Contra Hæbreos, tenentes legentesque libros Thalmudi, & alios hactenus damnatos, aut blasphemias, & contumelias in Deum, & Sanctos continentibus.

De libris Thalmudi, prima prodiit prohibitio ab Innocent. IV. in Constitut. IV. Impia Tom. III. fol. 309. & alia de his, & similibus libris. prodiit a ful. III. in Constit. XXXIII. Cum sicut. Tom. IV. Par. I. fol. 309.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Approbatio
prohibitionis
libri Thal-
mudi, & alio-
rum detesta-
bilium scrip-
torum.

CUM Hebraeorum malitia novas in dies excogitet fraudes, quibus perniciose volumina, librosque impios, ac plane detestabiles, tum antiquitus damnatos, tum recens conscriptos in vulgus proferat.

§. 1. Nos, & ipsis exitiale, & Christiano populo periculose rati hanc eorum nequitiam conniventibus oculis tolerare, ac protostro pastorali officio, opportunum huic malo remedium adhibere volentes, adducti exemplo complurim Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, præsertim fel. rec. Gregorii IX. Innoc. IV. Clementis IV. Honorii IV. Joannis XXII. Julii III. Pauli IV., & Gregorii XIII., qui saepius impium, illud Thalmudi nuncupatum, & alia similia reprobata, & detestanda scripta, & volumina damnarunt, & retineri prohibuerunt, seu alias ex Christiani Orbis Provinciis, & Regnis pio zelo exterminarunt, omnes, & singulas eorumdem Prædecessorum super hoc editas literas, quarum tenores presentibus haberi volumus pro expressis, harum serie approbantes, & innovantes.

Prohibicio Ju-
deis, hos li-
bros, & alia
impia scripta
retinendi, vel
quovis modo
utendi.

§. 2. Atque illis hæc addentes, omnibus, & quibuscumque Universitatibus Hebraeorum, eorumque singulis, tam in temporali S. R. E. ditione, quam etiam extra eam ubivis locorum, & in quibusvis Christiani orbis partibus constitutis, perpetuo prohibemus, ne quovis libros, & codices impios Thalmudicos sepe damnatos, vanissimos, cabalisticos, atque alias nefarios a Prædecessoribus nostris prohibitos, & condemnatos, necnon opera, commentaria, tractatus, volumina, & scripta quæcumque, tam lingua Hebraica, quam quavis alia hactenus conscripta, aut versa, edita, & im-

pressa, ac in posterum conscribenda aut vertenda, edenda, vel imprimenda, continentia seu continentes, tacite vel expresse, haereses, vel errores contra sacras veteris legis, & testamenti scripturas, necnon contumelias, impietates, blasphemias contra Deum, sanctissimam Trinitatem, & Salvatorem nostrum Dominum Jesum Christum, ejusque Santam Christianam fidem, ac beatissimam ipsius Genitricem semper Virginem Mariam, & Beatos Angelos, Patriarchas, Prophetas, Apostolos, aliosque Santos Dei, Sacratissimam Crucem, sacramentum novæ legis, Sacras Imagines, & Sanctam Catholicam Ecclesiam, & Sedem Apostolicam, ac contra Christi fideles, præfertim Episcopos, Sacerdotes, & alias ecclesiasticas personas, atque etiam contravenienter ad eisdem Christi fidem conversos, ac Neophyto, & alias contra Religionem Catholicam, vel in quibus etiam impudicæ, & obscenæ narrationes memorantur, etiam sub praetextu, quod expurgata fuerint, vel donec expurgentur, sive quod de novo typis excusa fuerint, mutatis nominibus, vel etiam sub obtenu, seu tolerantia, aut permissione, ut prætendunt, Secretarii, aut cuiusvis persona Sacri Concilii Tridentini, aut Indicis librorum prohibitorum per rec. mem. Pium Papam IV. Prædecessorem nostrum editi, vel cuiusvis indulti Apostolici, aut licentia per S. R. E. Cardinales, etiam Legatos, aut Camerarium, seu Cameram Apostolicam, vel Nuncios, etiam cum potestate Legati de latere, aut locorum Ordinarios, seu Inquisidores haeticæ pravitatis, forsan quomodolibet concessæ, aut quovis alio quæciso colore, legere, habere, vel retinere, emere, vel vendere, aut evulgare, ullo modo audeant, vel præsumant.

§. 3. Omnes vero, & quascumque facultates, literas, permissiones, indulta, tolerantias legendi, tenendi, etiam ad tempus certum, vel incertum, vel ad effectum prædictos, & sub similibus, vel aliis praetextibus quæcumque, ut præfertur, prohibita scripta, volumina, libros, & alia supradicta quibusvis Judæis, in genere, vel in specie, a Prædecessoribus nostris, & dicta Sede Apostolica, seu ejus Legatis, etiam de latere, vel Nuncio, aut Inquisitoribus haeticæ pravitatis, aut locorum Ordinariis, vel quibusvis aliis, quavis dignitate, vel auctoritate fungentibus, etiam S. R. E. Cardinalibus, ejusque Camerario, seu Cameræ prædictæ, sub quibusvis verborum formis, & conceptionibus, & quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis clausulis, ac vim contractus inducentibus, irritantibus, & alii decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine, seu ad quorūcumque Principum, etiam Regali, Ducali, vel alia quacumque præminentia fulgentium instantiam, vel eorum intuitu concessas, auctoritate, & tenore præmissis revocamus, irritamus, & annullamus, ac pro revocatis, & penitus infectis in perpetuum haberi volumus.

Revocatio
quaruncum-
que faculta-
tum, licen-
tiarum, & in-
dultorum, il-
la tenendi.